

ವಿಳಾಸ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾತ್ತೀ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅಜ್ಞ ಪರಿಟಪಿಸಿ ಸಾಯಿತ್ವಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವಶ್ಯದ್ದೆ ಚಿಂತಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿರುವ ಅಜ್ಞ ಒಪ್ಪೆಕೊಳಳಲು ಅಗದೆ ಒದ್ದಾಡಬಹುದು. ಸತ್ಯ ಹೋಗಿದ್ದಾಗೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಲಾಗುದು. ನಾನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕತ್ತು.

ಡೋಂಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ. ತಾತ್ತೀಯ ವಿರಹ ಸಾಗ ಹಾಕಲು ಅವನು ಇನ್ನೊಳ್ಳಬಳ್ಳಿ ತಾತ್ತೀಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆ ಉಲಾರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಅವಶ್ಯಾಭ್ಯಾಸಿಸಿದೆ. ಅಜ್ಞನ ಮುಖ ಅರಳಿತು. ರಾತ್ರಿ... ಎಂದಿತು ಗಂಟಲು. ನಾನು ಕರೆತಂದಿದ್ದ ಹಂಗಸನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಮೌದಲು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಲು ಸನ್ನೇ ಮಾಡಿ. ಅಜ್ಞನ ಕಿಂಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಟ್ಟು, 'ಬಂದಿದ್ದಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಗೆ...' ನಾನು ಹೋರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ...' ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿ ಕದ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋರಿಗೆ ಬಂದೆ.

ಅಂತದ್ದೆ ಮೈಮಾಟ... ಅಂತದ್ದೆ ನಡೆ ನುಡಿ. ಅಜ್ಞನಿಗೆ ಕಣ್ಣ ಕಿವಿ ಅಪ್ಪುಕವ್ವೇ. ಇವಶನ್ನೆ ತಾತ್ತೀ ಎಂದು ನಂಬಿಸಿದರಾಯಿತು ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

'ಪುಣ್ಯದ ಕಾರ್ಯ ಹೋಗು ಒಳೆ ಅನಬ್ಯಾಡ ಪುಣ್ಯ ಬರತ್ತೇತೆ...' ಎಂದು ಡೋಂಗಿ ಉಲಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಅವಶ್ಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೋಟನ ಕಂತೆ ಇಟ್ಟೆ. ಅವನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತ ಸಾವಾರ್ಥಾ... ಎಂದ. ಅದು ಹಂಗಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಉಲಾರಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪುವವರೆಗೂ... ಡೋಂಗಿಯ ಮಾತುಗಳು ಮುರಿದ ಮುಖ್ಯನಂತೆ ಅಳುಕುತ್ತೇ ಇದ್ದವು. ಮನೆ ತಲುಪುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮನಯ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ವಿಷಯ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲೆ ರಾತ್ತೀ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞನ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ನಾವು ಇಬ್ಬರ ಅಜ್ಞನ ಕೋಣೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕದ ಮುಚ್ಚಿದೆ. ಅಜ್ಞ ಎಚ್ಚರಿದ್ದ ಪುಟಗಳು ಯಾರು... ಅಂದವು. ನಾನು ಹೋಗಿ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದೆ. ಅಜ್ಞನ ಮುಖ ಅರಳಿತು. ರಾತ್ರಿ... ಎಂದಿತು ಗಂಟಲು. ನಾನು ಕರೆತಂದಿದ್ದ ಹಂಗಸನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಮೌದಲು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಲು ಸನ್ನೇ ಮಾಡಿ. ಅಜ್ಞನ ಕಿಂಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಟ್ಟು, 'ಬಂದಿದ್ದಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಗೆ...' ನಾನು ಹೋರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ...' ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿ ಕದ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋರಿಗೆ ಬಂದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕಳೆದಿತ್ತು ಅಪ್ಪೇ. ಆ ಹೆಂಗಸು ಕದ ತೆರೆದು ಬಂದಬು. ಅವಶ್ಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೋಟಿಗೂತ್ತಿದ್ದವು. ಅಜ್ಞ ಕೊಟ್ಟು ನಿರಾಳನಾದನೆ... ಓಡಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಅಜ್ಞ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿರಾಳತೆಯನ್ನಾಗಲೀ, ಹೇಳದೆ ಹೋದ ಪಶ್ಚಾತಾಪವನ್ನಾಗಲೀ ನನಗೆ ಗುರುತಿಸಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರಾಡಿದ ಗುರುತು ಕಂಡಿತು. ಅಜ್ಞ ತಿರಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯತ್ತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೋಣ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅಳತ್ತೊಡಗಿದರು.

ನಾನು ಆ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಬಿಡಿಗೆ ಕರೆದು ಕೇಳಿದೆ. ಅಜ್ಞ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುತ್ತೆ ಅವಶ್ಯ ಕೈಗೆ ದುಹ್ದು ಇಡುತ್ತ ಬೆರಳು ತಡವಾಡಿವೆ. ಬೆರಳುಗಳ ಹುಡುಕಾಡ ಯಾರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಿ ಬೆರಳು ನಡುಗುತ್ತ ತಡಕಾಡಿವೆ. ರಾತ್ತೀಯ ಸ್ವರ್ಚ ಬಿಸಿ ಬೆವರಿನ ಪರಿಸರು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣ ಬೆರಳಿಗಳನ್ನು ಬೆರಬಿರ ಹೋರಳಾಡಿಸಿದ ಅಜ್ಞ ಅವಶ್ಯ ಕೈಯನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳಿದ್ದಾನೆ. ಮುಖ ಕಿವುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದ್ದು.

ಮೊಮ್ಮೆನ ಇದಿರು ಸಣ್ಣವಾದ... ರಾತ್ತೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೀಚನಾದ. ಅಜ್ಞನ ಕೊನೆಗಾಲದ ಪರಿತಹಿಸಿದಿಕೆಯನ್ನು ಉಪಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಾನು ಪರಿತಹಿಸುತ್ತ ಸುಸಿಯತೋಡಿದೆ. ●